

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

02 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

judecători –Ghenadie Nicolaev și Constantin Alerguș,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către partea vătămată Onucu Eugen, împotriva sentinței judecătorei Centru, mun. Chișinău din 13 decembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2014, în cauza penală în privința lui,

Bolea Gheorghe Andrei, născut la 09 noiembrie 1960, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. A. Mateevici 33, ap. 12.

Datele referitoare la examinarea cauzei:

1. de la 01 iulie 2013 pînă la 13 decembrie 2013 (prima instanță)
2. de la 06 februarie 2014 pînă la 12 martie 2014 (instanța de apel)
3. de la 27 mai 2014 pînă la 02 iulie 2014 (instanța de recurs).

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința judecătorei Centru, mun. Chișinău din 13 decembrie 2013, **Bolea Gheorghe Andrei** a fost condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 300 (trei sute) unități convenționale, adică 6000 (șase mii) lei, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, **cauza fiind examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.**

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Onucu Eugeniu, privind încasarea prejudiciului moral în mărime de 50 000 lei a fost respinsă.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că **Bolea Gheorghe Andrei** la 13.04.2013, aproximativ la orele 22:20, conducînd autoturismul de model "Dacia Logan", cu n/î C QH 765, în mun. Chisinău, se deplasa pe bd. Dacia din direcția str. București și în timpul deplasării, cînd a început să vireze spre dreapta, încalcînd cerințele art. 40.2 lit. b) RCR, a tamponat pietonul Onucu Eugeniu la trecerea de pietoni, amplasată pe bd. Dacia, după intersecția cu str. București, în direcția sect. Botanica. În rezultatul accidentului rutier, pietonului Onucu Eugeniu i-au fost provocate vătămări corporale medii.

3. Sentința a fost atacată de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal la 1 (unu) an închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip deschis și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 (unu) an. Totodată, în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii să fie suspendată condiționat pe un termen de porbă de 1 (unu) an.

În motivarea apelului, procurorul a indicat că inculpatul a comis infracțiunea prin acțiunea de tamponare a pietonului în timp ce ultimul traversa strada regulamentară la trecerea de pietoni, astfel, la individualizarea pedepsei fiind neglijate prevederile art. art. 61 și 65 Cod penal. La fel, s-a menționat necesitatea privării inculpatului de dreptul de a conduce mijlocul de transport, pentru a asigura realizarea scopului educativ și preventiv al pedepsei aplicate inculpatului, deoarece mijlocul de transport este un izvor de pericol social sporit pentru participanții la trafic, luând în considerație și frecvența sporită de comitere a acestui gen de infracțiuni.

3.1. Sentința a fost atacată și de către partea vătămată, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai aspră, cu admiterea acțiunii civile înaintate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2014, care a fost pronunțată integral la 09 aprilie 2014, a fost respins ca nefondat apelul procurorului și admis parțial apelul părții vătămate, casată sentința, în latura civilă și pronunțată o nouă hotărâre, prin care s-a dispus încasarea de la inculpat în favoarea părții vătămate a prejudiciului moral în mărime de 5000 (cinci mii) lei. În rest sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat că instanța de fond corect a încadrat acțiunile inculpatul în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, cercetînd totalitatea de probe conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Cît privește pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel a considerat-o corectă, justă și echitabilă, în raport cu circumstanțele cauzei, fiind luate în considerație exigențele prevăzute de art. art. 76 și 77 Cod penal.

În ceea ce privește latura civilă, instanța de apel a indicat asupra netemeinicii soluției instanței de fond, stabilind necesitatea soluționării acesteia. Astfel, ținînd cont de faptul că părții vătămate i-au fost provocate vătămări corporale medii, că acesta a fost nevoit să suporte tratament, dar și faptul că el urmează să suporte și alte cheltuieli legate cu tratamentul de pe urma accidentului rutier, s-a considerat echitabil, corect și întemeiat încasarea de la inculpat, în beneficiul părții vătămate, a sumei de 5000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, odată ce pentru partea vătămată, constituie o satisfacție morală și însuși faptul condamnării inculpatului.

6. Hotărârile instanțelor de fond și apel sunt atacate cu recurs ordinar de către partea vătămată, care a fost înregistrat la Curtea Supremă de Justiție ca fiind depus la 12 mai 2014 și care solicită casarea acestora, cu stabilirea unei pedepse mai aspre și încasarea în beneficiul său de la inculpat a prejudiciului moral solicitat.

În motivarea sa, recurentul indică asupra blîndeței pedepsei stabilite inculpatului, care nu-și va atinge scopul, inclusiv și datorită neprivării acestuia de dreptul de a conduce mijlocul de transport. La fel, se critică soluția în latura civilă, indicîndu-se că de către instanțele de fond și apel nu s-au luat în considerație cele suportate de către partea vătămată în urma accidentului rutier.

6.1. Pe cauză nu au fost depuse referințe.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Astfel, este de menționat că sancțiunea art. 264 alin. (1) Cod penal, prevede posibilitatea aplicării în mod alternativ a următoarelor pedepse: 1) - amendă în mărime de pînă la 300 unități convenționale; 2) - muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore; 3) - închisoare de pînă la 3 ani; cu (sau fără) privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de pînă la 2 ani.

Potrivit prevederilor art. 75 alin. (2) Cod penal, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Concluzia instanței cu privire la aplicarea unei pedepse mai aspre urmează a fi motivată.

Colegiul penal constată că instanțele de fond și apel au adoptat o decizie argumentată cu respectarea criteriilor generale de individualizare a pedepsei, luînd în considerație toate circumstanțele concrete ale cauzei, caracterul și gravitatea infracțiunii comise, care este una mai puțin gravă, motivul și scopul celor comise, personalitatea vinovatului, care se caracterizează pozitiv la locul de muncă și trai, prezența circumstanțelor atenuante, ținîndu-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea inculpatului, cît și din partea altor persoane, precum și de faptul că executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei.

La fel, se constată corectitudinea concluziei instanței de apel cu privire la latura civilă, care, la aprecierea cuantumului despăgubirilor morale a ținut cont de faptul că părții vătămate i-au fost provocate vătămări corporale medii, că acesta a fost nevoit să suporte tratament, că el urmează pe viitor să mai suporte alte cheltuieli în legătură cu tratamentul de pe urma accidentului rutier, dar și faptul că însuși condamnarea inculpatului constituie o satisfacție morală pentru partea vătămată.

În consecința celor expuse supra, Colegiul penal conchide că hotărîrile contestate nu sunt afectate de erori de drept prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, fiind individualizată corect pedeapsa, motiv pentru care se constată că recursul declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către partea vătămată Onucu Eugen, împotriva sentinței judecătorei Centru, mun. Chișinău din 13 decembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2014, în cauza penală în privința lui **Bolea Gheorghe Andrei**, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 02 iulie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Constantin Alerguș